

4 septembrie 2025 – ședință comună

S U M A R

1.	Informare privind depunerea la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către deputați și senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, a Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu (PL-x 242/2025; L209/2025; adoptată în procedură de urgență).	4.
2.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	4.
3.	Prezentarea moțiunii de cenzură intitulată „Demisia Guvernului Bolojan - cel mai bun tratament pentru sistemul de sănătate, dar și pentru România”, inițiată de 126 de deputați și senatori (3 MC/2025; asupra PL-x 243/2025).	5.
4.	Prezentarea moțiunii de cenzură intitulată „Opriți politizarea companiilor publice! Opriți batjocorirea proprietății statului!”, inițiată de 125 de deputați și senatori (4 MC/2025; asupra PL-x	13.

	244/2025).	
5.	Prezentarea moțiunii de cenzură intitulată „Guvernul mimează reforma - ASF, ANRE și ANCOM continuă să fie instituții corupte, incompetente și răuvoitoare, captive clientelei politice și lipsite de guvernanță profesionistă”, inițiată de 125 de deputați și senatori (5 MC/2025; asupra PL-x 245/2025).	21.
6.	Prezentarea moțiunii de cenzură intitulată „Opriți sărăcirea românilor! Tăiați de la voi, nu de la ei!”, inițiată de 126 de deputați și senatori (6 MC/2025; asupra PL-x 246/2025).	32.

STENOGRAMA

ședinței comune

a Camerei Deputaților și Senatului

din ziua de 4 septembrie 2025

Ședința a început la ora 11.02.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul deputat Sorin-Mihai Grindeanu, președintele Camerei Deputaților, asistat de doamna deputat Silvia-Claudia Mihalcea, secretar al Camerei Deputaților, și de doamna senator Niculina Stelea, secretar al Senatului.

Din prezidiu a făcut parte și domnul senator Mircea Abrudean, președintele Senatului.

Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Vă invit să ascultăm Imnul național al României.

(Se intonează Imnul național „Deșteaptă-te, române!”.)

Vă mulțumesc.

Declar deschisă ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și anunț că din totalul de 464 de deputați și senatori, și-au înregistrat prezența 172.

Ședința se desfășoară prin mijloace electronice, în format mixt de prezență, fizic și online.

Vă informez că, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, astăzi, 4 septembrie 2025, s-a depus la secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului, în vederea exercitării de către deputați și senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu - PL-x 242/2025; L209/2025.

Guvernul și-a angajat răspunderea asupra acestei legi în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din data de 1 septembrie 2025, în temeiul art. 114 alin. (1) din Constituția României.

Cu privire la această lege nu a fost depusă moțiune de cenzură în termenul prevăzut de art. 114 alin. (2) din Constituția României.

Ca urmare, legea se consideră adoptată, în conformitate cu prevederile art. 114 alin. (3) din Constituție.

Termenul pentru sesizare este de două zile de la data depunerii, astăzi, 4 septembrie 2025.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru, stabilite de Birourile permanente ale celor două Camere, cu participarea liderilor grupurilor parlamentare, au fost distribuite.

Vă rog să vă pregătiți de vot.

Supun votului dumneavoastră proiectul ordinii de zi.

Să înceapă votul!

166 de voturi pentru, un vot împotriva, un vot „nu votez”.

Ordinea de zi a fost aprobată.

Supun, de asemenea, votului dumneavoastră programul de lucru.

Vă rog să vă pregătiți de vot.

Să înceapă votul!

191 de voturi pentru, o abținere, două voturi „nu votez”.

Programul de lucru a fost aprobat.

Stimate colege și stimați colegi,

La primul punct al ordinii de zi a ședinței de astăzi avem prezentarea moțiunii de cenzură inițiate de 126 de deputați și senatori – 3 MC/2025, ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății - PL-x 243/2025, în ședință comună, în data de 1 septembrie 2025.

Drept urmare, dau cuvântul, pentru prezentarea moțiunii, reprezentantului Grupului AUR.

Vă rog.

Domnul Sorin-Titus Muncaciu:

„Demisia Guvernului Bolojan - cel mai bun tratament pentru sistemul de sănătate, dar și pentru România”

Un sistem de sănătate solid se fundamentează pe trei piloni: accesul echitabil al pacienților la servicii medicale, stabilitatea și predictibilitatea veniturilor pentru furnizorii de servicii și respectarea independenței profesionale a medicilor.

„Pachetul 2” al Guvernului Bolojan este prezentat ca o reformă necesară pentru eficientizarea sistemului, dar analiza conținutului său arată că avem de-a face cu măsuri de austeritate, mascate printr-un discurs axat pe „grija pentru pacient” și „respectul pentru medici”. În realitate, aceste prevederi reduc accesul pacienților la servicii esențiale, creează instabilitate financiară pentru cabinetele de medicină de familie, împovărează spitalele și limitează autonomia profesională a medicilor.

Acest tip de intervenție nu constituie o reformă, ci o ajustare bugetară mascată, abruptă și nedreaptă, care compromite stabilitatea sistemului și agravează problemele structurale deja existente.

Măsurile generale pe care le contestăm și impactul asupra pacienților

Limitarea accesului la investigații

Bolile cronice, în special cele oncologice, cardiovasculare, neurologice, necesită monitorizare repetată prin diverse investigații specifice. Conform ghidurilor clinice internaționale, evaluarea periodică este indispensabilă pentru prevenirea complicațiilor și ajustarea tratamentului. Limitarea decontării la o singură investigație de înaltă performanță pe an contrazice aceste standarde.

Consecința directă este că pacienții nu vor mai beneficia de supravegherea medicală necesară, vor fi diagnosticați în stadii avansate ale bolii și vor avea șanse reduse la un tratament eficient. Din perspectiva costurilor publice, această măsură nu produce economii reale, ci dimpotrivă, determină cheltuieli suplimentare, prin spitalizări frecvente și/sau tardive și tratamente complexe.

Introducerea de dezechilibre între furnizori și creșterea listelor de așteptare

În numeroase județe, peste jumătate din serviciile de laborator și imagistică sunt furnizate de operatori privați. Prin acordarea unui „coeficient pozitiv” exclusiv pentru unitățile publice, Pachetul 2 introduce o discriminare evidentă între furnizori.

Această măsură reduce capacitatea totală de efectuare a investigațiilor și generează creșterea timpilor de așteptare. Într-un sistem deja marcat de inegalități teritoriale, accentuarea diferențelor dintre public și privat contravine principiului echității în sănătate.

Riscul retragerii medicamentelor generice

Taxa clawback, menținută la niveluri ridicate și chiar majorată, afectează disproporționat producătorii de medicamente generice. Aceste produse au prețuri reduse și marje comerciale foarte mici. În condițiile unei fiscalități suplimentare, ele devin nerentabile pentru importatori, care, în consecință, se vor feri să le mai introducă pe piața românească.

Industria farmaceutică a semnalat deja retrageri succesive de medicamente ieftine de pe piață. Aceasta înseamnă că pacienții cu

venituri mici, în special pensionarii și bolnavii cronici, vor rămâne fără tratamente accesibile. Sistemul de sănătate va fi forțat să compenseze cu variante mai scumpe, ceea ce contrazice obiectivul declarat al economisirii resurselor.

Măsuri care vor împovăra medicina de familie

Medicina de familie este coloana vertebrală a oricărui sistem sanitar modern, iar declarativ, prin actualele măsuri propuse de Ministerul Sănătății, va primi responsabilități suplimentare tocmai în acest context.

Modificarea raportului capitație/servicii

Dacă noua formulă de finanțare, cu 20% capitație și 80% servicii, este introdusă fără creșterea valorii punctului pe serviciu și fără majorarea plafonului maxim de servicii decontate zilnic, cabinetele nu vor avea posibilitatea de a compensa reducerea veniturilor prin raportarea volumului real de muncă, care, în cazul listelor mari de pacienți, cum sunt cele din rural și urbanul mic, în realitate este mult mai mare decât o arată statistica CNAS.

Organizațiile profesionale au estimat o scădere de până la 20% a veniturilor cabinetelor de medicină de familie, în condițiile noilor reglementări propuse de Ministerul Sănătății. Aceasta echivalează, în multe cazuri, cu imposibilitatea de a acoperi cheltuielile de funcționare - chirii, utilități, personal auxiliar -, ceea ce va duce la închiderea multor cabinete.

Consecințe asupra accesului populației

În numeroase localități, în special din mediul rural, cabinetul medicului de familie este singura formă de acces la servicii medicale. Reducerea veniturilor și închiderea acestor unități înseamnă pierderea completă a accesului la îngrijiri primare pentru mii de persoane.

Intensificarea exodului profesional

România se confruntă deja cu un deficit acut de resursă umană medicală. Politicile introduse prin Pachetul 2 vor agrava acest fenomen. Medici de familie cu experiență se vor retrage din contractele cu CNAS sau vor alege să profeseze în străinătate, iar tinerii vor evita în continuare această specialitate. Consecința va fi reducerea capacității sistemului de a asigura prevenția și monitorizarea pacienților cronici, cu efecte directe asupra stării generale de sănătate a populației.

Măsurile care vizează medicii specialiști și spitalele

Obligații suplimentare

Obligarea medicilor din spitale de a dedica zilnic cel puțin o oră activității în ambulatoriu nu are fundament practic. În absența resurselor suplimentare, această prevedere nu face decât să fragmenteze programul și să reducă timpul disponibil pentru alte activități medicale. Efectul nu este creșterea capacității sistemului, ci scăderea eficienței și accentuarea birocrăției.

Reinternarea în termen de 48 de ore

Prevederea potrivit căreia spitalele private trebuie să suporte costurile cazurilor reinternate în spitalele publice în termen de 48 de ore de la externarea din unitatea privată ridică probleme de

aplicabilitate, în condițiile lipsei criteriilor obiective pentru stabilirea responsabilității. În practică, această regulă poate genera litigii și va descuraja spitalele private să preia cazurile complexe, diminuând opțiunile de tratament ale pacienților și încărcând suplimentar spitalele publice.

Subfinanțarea ambulatoriului

Deși ambulatoriul este indicat drept soluție pentru degrevarea spitalelor, resursele alocate sunt insuficiente. Punctul pe serviciu a rămas la valoarea de 5 lei, fără aplicarea creșterii la 6,5 lei și cu o amânare a majorării la 8 lei până în 2026 sau 2027. În aceste condiții, ambulatoriul nu va putea prelua volumul suplimentar de pacienți și nu va putea asigura o calitate corespunzătoare a serviciilor.

Limitarea independenței profesionale a medicilor

Independența deciziei clinice este esențială pentru calitatea actului medical. Introducerea art. 381 alin. (4), care obligă medicii să prescrie medicație doar din lista medicamentelor compensate, reprezintă o încălcare directă a art. 381 alin. (1) din Legea nr. 95/2006.

Această prevedere transformă actul medical într-un exercițiu de conformare administrativă și bugetară, nu într-o decizie fundamentată pe necesitățile clinice ale pacientului. Colegiul Medicilor din România a semnalat clar că această reglementare afectează autonomia profesională și subminează relația de încredere dintre medic și pacient.

Independența profesională nu este un privilegiu al medicilor, ci o garanție pentru pacient că tratamentul de care beneficiază este ales exclusiv în funcție de criterii medicale.

De ce trebuie respins acest proiect de lege?

Sunt șapte puncte esențiale care fac acest proiect de lege incompatibil cu statutul de țară cu indice ridicat de dezvoltare umană și care, în contextul în care România este „campioană europeană” la decese din cauze tratabile și/sau prevenibile vor agrava starea generală de sănătate a populației:

Eliminarea limitării la o singură investigație de înaltă performanță pe an pentru pacienții cronici.

Abrogarea art. 381 alin. (4), care încalcă independența profesională a medicilor.

Etapizarea corectă a trecerii la 20% capitație și 80% servicii, prin creșterea imediată a valorii punctului pe serviciu și a numărului de servicii decontate.

Majorarea imediată a valorii punctului pe serviciu în ambulatoriu la un nivel realist.

Politică diferențiată de clawback, care să protejeze medicamentele generice esențiale.

Eliminarea prevederilor privind reinternarea în 48 de ore, în forma actuală.

Renunțarea la obligațiile suplimentare pentru medicii specialiști, care nu adaugă valoare reală sistemului.

Concluzie

Componenta de politici din Pachetul 2 pe sănătate nu reprezintă o reformă, ci un set de măsuri restrictive, orientate exclusiv spre reducerea imediată a cheltuielilor, mascate sub sloganuri despre „eficientizare” și „grija pentru pacient”. Consecințele sale sunt clare și previzibile: pacienții pierd acces la investigații și medicamente, medicina de familie este destabilizată financiar, ambulatoriul rămâne subfinanțat, iar independența medicilor este limitată prin lege. Este austeritatea îmbrăcată în mantaua reformei - o strategie veche cât politica însăși.

Guvernul Bolojan demonstrează astfel că poate să împace „capra și varza”: să promită reforma sănătății, în timp ce o sabotează sistematic, să vorbească despre respectul pentru medici, în timp ce le reduce veniturile, să declare grija pentru pacient, în timp ce le limitează accesul la tratament. Este o performanță politică remarcabilă - să reușești să faci exact opusul a ceea ce declari, cu convingerea celui care crede că salvează lumea.

Aceste politici nu aduc echilibru sistemului, ci îl fragilizează pe cel aflat deja sub presiune, transformându-l dintr-un sistem de sănătate într-un exercițiu de supraviețuire. România are nevoie de o reformă reală, construită pe dialog cu organizațiile profesionale, pe sprijinirea medicinei primare și a ambulatoriului, pe protejarea pacienților vulnerabili și pe consolidarea statutului profesional al medicului - nu pe improvizațiile contabile ale unei guvernări care confundă reforma cu reducerea.

Prin urmare, apelăm la toți parlamentarii, indiferent de culoarea politică, să trateze această moțiune de cenzură ca pe un act de salvare a sistemului medical românesc, dar și ca pe un act de însănătoșire a societății. Un vot pozitiv înseamnă căderea unui guvern slab, care confundă guvernarea cu experimentele pe pielea bolnavilor.

Sănătatea națiunii nu poate fi lăsată ostatică incompetenței guvernamentale! (*Aplauze.*)

Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:

Mulțumesc.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Birourile permanente ale celor două Camere au stabilit ca dezbaterea și votul asupra moțiunii de cenzură să aibă loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de duminică, 7 septembrie 2025, ora 13.00, în conformitate cu dispozițiile art. 113 alin. (3) din Constituție și art. 94 alin. (2) din Regulamentul activităților comune.

Stimate colege și stimați colegi,

Trecem la punctul 2 al ordinii de zi, prezentarea moțiunii de cenzură inițiate de 125 de deputați și senatori – 4 MC/2025, ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra Proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice - PL-x 244/2025, în ședință comună, în data de 1 septembrie 2025.

Dau cuvântul, pentru prezentarea moțiunii de cenzură, reprezentantului AUR.

Vă mulțumesc.

Domnul Petrișor-Gabriel Peiu:

Domnilor președinți ai celor două Camere,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Moțiunea de cenzură este intitulată „Opriți politizarea companiilor publice! Opriți batjocorirea proprietății statului!”.

Considerații generale

„Drumul spre iad este pavat cu intenții bune” este o zicală care i-a fost atribuită lui Bernard de Clairvaux - Sfântul Bernard. În cazul Guvernului Bolojan, o putem adapta și să spunem: „Drumul spre iad este pavat cu simularea bunelor intenții”. Căci despre asta este vorba în Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 a fost emisă și utilizată tot în vederea atingerii unor obiective anunțate ca nobile: depolitizarea administrării companiilor deținute majoritar de către stat și eficientizarea administrării acestora. Rezultatul, însă, este o politizare totală și o deprofesionalizare maximă a administrării întreprinderilor publice. Tot ceea ce vedem și auzim în ultimii ani: salarii exorbitante, apartamente de lux în Dubai sau în Monaco, cumpărate de către politrucii care administrează bunurile statului, decizii catastrofale de management, pierderea unor sume publice

colosale, toate acestea sunt rezultatul aplicării așa-zisei „guvernanțe corporative” în varianta PSD-PNL-UDMR. Rămâne în istorie ca un apogeu al ipocriziei corporatiste practicate de PSD numirea lui Marius-Dănuț Carașol în calitate de șef al Directoratului Transelectrica, în baza unui CV în care strălucea o diplomă de inginer falsă, conform căreia omul ar fi terminat în 2005 Facultatea de Electrotehnică, în cadrul Universității Politehnica din București. Vârful absolut, însă, al eficienței malefice a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 este atins în cazul celui mai longeviv șef de companie de stat din România, celebrul Ion Sterian, care conduce transportatorul național de gaze Transgaz, subinginer de petrol și gaze, dar inginer absolvent - în numai doi ani - al Universității de Științe Agronomice și Medicină Veterinară și al unui master al aceleiași universități, în specializările „management și dezvoltare rurală” și „alimentație publică și agroturism”. Probabil că guvernanța corporativă în cazul celebrului Ion Sterian este întărită puternic de absolvirea Colegiului Național de Afaceri Interne de la Academia de Poliție. Unde mai pui și locul de obârșie al reputatului specialist, același cu al unui mare - la stat - om politic, întâmplător premier în funcție la data primei numiri a lui Sterian la cârma Transgaz.

Ei bine, Proiectul de Lege privind „îmbunătățirea guvernanței corporative” face parte dintr-un act de terorism legislativ fără precedent în Europa democratică, comparabil doar cu practici autoritare. De ce vorbim despre un veritabil „terorism legislativ”? Pentru că, niciodată, în istoria democrațiilor europene, un guvern nu a

sfidat logica democratică și separația puterilor în stat în asemenea măsură, asumându-și răspunderea în Parlament pe cinci proiecte de lege într-o singură zi. Poate că tehnica legislativă respectă strict textul constituțional, dar, în mod sigur, acesta este un abuz pe care nu și l-au permis față de parlamentele naționale decât regimurile dictatoriale.

Până la urmă, mergând pe logica Guvernului de coaliție PSD-PNL-USR-UDMR-minorități naționale, oricine are majoritatea în Parlament poate să își asume răspunderea pe oricâte proiecte de lege dorește, pe 50, pe 10 sau pe 5.000. Și astfel este total eludată practica elaborării legilor de către Parlament, practică fundamentală pentru o societate democratică. Pentru ca grotescul abuzului guvernamental să fie și mai mare, să nu uităm să menționăm și faptul că actuala Coaliție de guvernare deține o majoritate ultraconfortabilă în Parlament, de peste 70%!

În al doilea rând, poate nu ar fi lipsit de interes să vedem cine și cum a prezentat public proiectul de lege pe care noi îl combatem prin prezenta moțiune de cenzură: nimeni altul decât domnul Ștefan-Radu Oprea, secretarul general al Guvernului. Pentru a justifica demersul coaliției pe care o reprezintă, domnul Oprea a spus pe 29 august 2025 că astfel se va îmbunătăți performanța companiilor deținute de stat, așa cum s-a angajat Guvernul domniei-sale prin PNRR.

Poate nu știți, dragi colegi, dar domnul Ștefan-Radu Oprea este același fin autor care, cu doar o lună în urmă, pe 26 iulie 2025, ne comunica rezultatul unei cercetări, probabil riguroase, întreprinse de

domnia-sa, conform căreia, din primele 30 de companii după criteriul cifrei de afaceri, „companiile private au o cifră de afaceri de peste 5 ori mai mare decât cele de stat; cu toate acestea, profitul net este aproape egal. Rata profitului: 15,58% la companiile de stat, față de doar 3,04% la cele private. Sunt managerii companiilor de stat mai performanți decât cei din sectorul privat? Sau, dimpotrivă, firmele private sunt doar mai «creative» în ceea ce privește optimizările fiscale?”, se întreba atunci, filosofic, domnul Oprea. Cu alte cuvinte, fie doar persoana domnului Oprea, fie întregul Guvern suferă de dedublare de personalitate: astăzi este convenabil să laude performanța managerilor companiilor de stat, iar peste o lună trebuie să legiferăm pe repede înainte schimbarea modului de administrare a acelorași companii, ocolind dezbaterile parlamentare. Când o fi spus, oare, domnul Oprea, adevărul, în iulie sau în august? Sau: când are Guvernul dreptate? Atunci când laudă performanța companiilor de stat sau atunci când simte nevoia să o corecteze dramatic?

Fondul problemei

Trecând la fondul prezentului proiect de lege, trebuie să notăm punctele esențiale care îl fac de neadoptat, cel puțin în forma actuală.

1. Proiectul de lege se concentrează exclusiv asupra modului de administrare a companiilor cu capital majoritar de stat, fără a aborda situațiile în care statul deține o pondere semnificativă în acționariat. În același timp, proiectul nu prevede mecanisme eficiente pentru a corecta deciziile adoptate de administratorii majoritari, care

pot fi dăunătoare României. Și, ca să nu se creadă că vorbim despre cazuri ipotetice, precizăm că este vorba de exemple cât se poate de concrete, cum ar fi SNP Petrom sau Rompetrol Rafinare. În mod deloc întâmplător, Guvernul Bolojan oferă acționarilor privați minoritari în companiile publice șansa unei interpretări favorabile a votului cumulativ - în cazul administrării dualiste -, șansă pe care, însă, o refuză acționarilor români din companiile deținute majoritar de investitori străini. Să fie, oare, doar reflexul de a nedreptăți acționarii români, specific acestui Guvern?

2. În al doilea rând, prezentul proiect de lege investește cu o superputere Agenția pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice - AMEPIP, instituție care capătă drept de viață și de moarte asupra numirilor - inclusiv din partea acționarilor privați - în funcțiile de administrare a companiilor de stat. Or, AMEPIP este un instrument eminamente politic, la discreția Guvernului. Este, deci, cât se poate de evident că această agenție va acționa la comandă politică, numind doar fideli ai partidelor de guvernare în toate aceste funcții, lucru total incompatibil cu noțiunea de „guvernanță corporativă”.

3. De altfel, în toate posturile de administrare a companiilor, prin prezentul proiect de lege se impune numirea cel puțin a unui funcționar public, desemnat de conducerea autorității publice care are în subordonare compania respectivă. Mai mult, respectivului funcționar public i se solicită și experiență de minimum trei ani în administrarea companiilor - evident, publice, că la cele private nu ar fi avut voie, conform legii. Ei bine, arătați-ne măcar un singur funcționar

public care a administrat companii de stat și care să nu facă parte dintre fideliile partidelor care conduc țara de aproape 36 de ani! Nu-i așa că nu există vreun astfel de caz?

4. Se mai face mare caz de limitarea veniturilor directorilor la trei salarii medii brute - partea fixă și două salarii medii brute - partea variabilă, o singură dată pe an aceasta. Aici avem de-a face cu un mecanism profund nociv, care va conduce la creșterea salariilor medii pe ramuri de activitate. De exemplu, în domeniul feroviar sau energetic, companiile de stat dețin peste două treimi din piață și pot determina cu ușurință creșterea salariului mediu brut pe ramură. Mai mult, este regretabil să constatăm populismul specific celor eternizați la guvernare, populism prin care se anunță plafonări de salarii, dar mai apoi se anunță și căutarea de manageri competenți. Oameni buni, în ce economie de piață s-a pomenit ca o persoană competentă să accepte un salariu doar triplu față de media pe ramură pentru a conduce un mamut? Hai să revenim la domeniul feroviar, cu salarii mici: cine va dori să fie administrator la CFR cu un salariu net de sub 2.500 de euro? Credeți că e cineva în afara șoșonarilor de partid care știu că adevărata recompensă nu este salariul anunțat?

5. În fine, o altă chestiune aberantă este acordarea unei ponderi de 50-75% indicatorilor de performanță financiari în evaluarea administrării. Să nu uităm, totuși, că, în general, întreprinderile publice funcționează în piețe unde au poziții fie monopoliste, fie dominante. De exemplu, ce semnificație are performanța financiară a Transelectrica sau Transgaz, companii cărora

statul, prin ANRE, le aprobă majorări halucinante de tarife? De exemplu, PNL-iștii din ANRE au stabilit prin Ordinul nr. 21/2025 tariful pentru serviciul de sistem de 7 lei/MWh de la 1 iunie 2025. După doar 3 luni, acesta a fost aproape dublat - la 12,79 lei/MWh! Ce analize fac ei? Ce metodologii au ei? Cum să se ajungă la asemenea variații? De la 1 iunie 2023, conform Ordinului nr. 67/2023, tariful era 6,64 lei/MWh. La 1 ianuarie 2024, după șapte luni, era 9,17 lei/MWh. Peste cinci luni devine 12,84 lei/MWh, după alte trei luni este 11,51 lei/MWh. Apoi, la 1 iunie 2025, devine 7,04 - așa, de alegeri -, doar pentru trei luni, ca apoi să fie dublat de la 1 septembrie! Ce indicatori financiari, despre ce vorbim? Sau o fi, oare, corect să legăm performanța directorilor de la Hidroelectrică, Nuclearelectrică sau Complexul Energetic Oltenia doar de indicatorii financiari? Păi, oamenii aceștia produc, împreună, două treimi din energia țării. Nu ne vom trezi, oare, cu prețuri urcate la cer?

6. În fine, o ultimă mare laudă și-o fac guvernanții cadou, pentru că vor să reducă numărul celor din conducere de la șapte la cinci, de la cinci la trei și de la trei la doi. Ceea ce uită să ne spună este faptul că, indiferent câți oameni sunt formal puși să ridice mâna la un vot în consiliile de administrare sau în comitetele de supraveghere, decizia aparține de fapt unui singur om: ministrului, primarului sau președintelui de consiliu județean. Așa că, orice număr mai mare decât 1 în respectivele consilii și comitete reprezintă doar o exagerare.

7. Nu trebuie uitat nici impactul devastator pe care deciziile administrațiilor politizate ale companiilor publice îl au asupra

generațiilor tinere, cărora le blochează oportunitatea de dezvoltare, în dauna inovației și dezvoltării durabile. Turismul balnear și programele sportive pentru tineri ar fi în mod special afectate de politizarea conducerii întreprinderilor publice, în cazul adoptării proiectului de lege propus de Guvern.

Concluzie

Pentru toate considerentele expuse mai sus, vă cerem, doamnelor și domnilor deputați și senatori, să votați moțiunea de cenzură împotriva Guvernului Bolojan și să respingeți, astfel, acest proiect de lege fanfaronard, dăunător și inutil. *(Aplauze.)*

Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Birourile permanente ale celor două Camere au stabilit ca dezbaterea și votul asupra moțiunii de cenzură să aibă loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de duminică, 7 septembrie 2025, ora 13.00, în conformitate cu dispozițiile art. 113 alin. (3) din Constituție și art. 94 alin. (2) din Regulamentul activităților comune.

Stimate colege și stimați colegi,

Continuăm cu punctul 3 al ordinii de zi, prezentarea moțiunii de cenzură inițiate de 125 de deputați și senatori – 5 MC/2025, ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra Proiectului de Lege privind eficientizarea activității unor autorități

administrative autonome - PL-x 245/2025, în ședință comună, în data de 1 septembrie 2025.

Dau cuvântul reprezentantului AUR, pentru prezentarea moțiunii de cenzură.

Vă rog.

Doamnă secretar, vă rog.

Doamna Niculina Stelea:

Domnilor președinți ai celor două Camere,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Titlul moțiunii de cenzură: „Guvernul mimează reforma - ASF, ANRE și ANCOM continuă să fie instituții corupte, incompetente și răuvoitoare, captive clientelei politice și lipsite de guvernanță profesionistă”.

Considerații generale

Atunci când actualul Guvern s-a instalat la Palatul Victoria, premierul a încercat să mimeze celebrul discurs al lui Churchill în care acesta le spunea cetățenilor că urmează o perioadă de „sânge, trudă, lacrimi și sudoare”. La schimb, românilor puși să strângă cureaua, li s-a promis că instituțiile vor fi reformate, că ele vor funcționa spre binele public, că vor fi eliminate sinecurile, că salariile aberante vor fi limitate și că se va instala domnia legii.

Ceea ce vedem însă în pachetul de modificări legislative care vizează autoritățile administrative autonome este exact opusul angajamentelor asumate de către Executiv. Sinecurile rămân. Salariile colosale sunt atinse marginal. Nu se face niciun efort pentru reforma

instituțiilor autonome de verificare și control care gestionează piețe esențiale - asigurări, energie, telecomunicații. Nu există și nici nu se intenționează a se introduce criterii de performanță sau standarde de calitate. Instituțiile în cauză - ASF, ANRE și ANCOM - rămân, contrar spiritului O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă, raiul politrucilor la toate nivelurile: de la conducere numită pe criterii de algoritm politic, până la funcții de middle management sau chiar de execuție unde domină fauna de partid specifică PSD, PNL, USR și UDMR.

Acest pachet privind prezumtiva eficientizare a activității autorităților administrative autonome nu este o oportunitate ratată. Din contră, cu bună știință, Guvernul Bolojan lansează o perdea de fum într-un stil propagandistic pentru a acoperi faptul că, în esență, nu se schimbă nimic. Sectoarele economice arbitrate de aceste instituții vor rămâne în continuare profund disfuncționale, pentru că toate măsurile propuse în acest pachet de acte normative sunt superficiale și fără un impact real în funcționarea economiei.

Se vorbește în actul normativ despre o reducere cu 30% a salariilor de bază. Președintele ANRE are venituri de aproximativ 15.000 de euro pe lună. Deci, ar urma să rămână cu 11.500 de euro net. Președintele ASF câștigă 12.400 de euro pe lună. Urmare a reducerii, ar putea să obțină 8.700 de euro pe lună. Președintele ANCOM obține venituri de 13.000 de euro pe lună. Deci, dacă s-ar opera această amputare de 30%, ar rămâne cu 9.100 de euro pe lună

net. Aceste venituri sunt în continuare de cel puțin două ori mai mari decât cele ale președintelui României.

În ceea ce privește reducerea posturilor, este inacceptabil faptul că se dorește desființarea posturilor tocmai din zona de verificare și control, afectând capacitatea de supraveghere a piețelor de asigurări și pensii, telecomunicații și energie. Nu sunt eliminate posturile politice, ci tocmai acelea care incomodează marile companii.

Limitarea drastică a funcțiilor suport la un plafon arbitrar - mult sub nevoile reale în unele cazuri -, nu ține cont de distribuția teritorială și competențele diverse ale acestor autorități. ANCOM, spre exemplu, operează la nivel național cu structuri regionale, laboratoare și echipe de teren care necesită suport logistic și administrativ consistent. ASF și ANRE gestionează volume masive de date și relații cu zeci de entități supravegheate - un volum de lucru administrativ considerabil. O restrângere uniformă riscă să creeze „gâtui” organizaționale, unde anumite procese nu mai pot continua normal, din lipsă de personal. Consecința poate fi o creștere a riscului de neconformitate la nivel internațional, precum și vulnerabilități pe piețele supravegheate, cauzate de reducerea capacității de monitorizare.

Este o formă de slăbire instituțională a statului cu bună știință pentru a instaura o lege a junglei la nivelul acestor domenii economice cheie. Această abordare este în logica avantajării marilor companii, care abuzează constant de cetățenii români.

Astfel, ASF, ANRE și ANCOM sunt instituții disfuncționale care trebuie reformate din temelii, cu oameni noi.

Arhitectura acestor instituții de verificare și control a fost concepută voit într-un mod fragmentat, ceea ce a generat:

- dificultăți majore de cooperare și schimb de informații între ele;
- politizare prin numiri pe criterii clientelare;
- limitarea capacității de supraveghere și responsabilizare.

În acest context, o soluție necesară și pragmatică ar fi analizarea oportunității unei fuziuni între anumite structuri, în vederea creșterii coerenței și eficienței instituționale.

În cazul ASF, prezumtiva economie făcută este liliputană prin comparație cu pierderile uriașe pe care le generează faptul că instituția nu-și face datoria.

Spre exemplu, în cazul polițelor de răspundere civilă pentru autoturisme, în ultimii ani, au existat patru falimente răsunătoare, în urma cărora au rămas găuri financiare uriașe pe care le-au suportat fie clienții păgubiți, fie statul român.

Avem falimentul Astra Asigurări, care a adus pierderi de 557 de milioane de lei.

Falimentul Carpatica Asigurări a adus pierderi de 502 milioane de lei.

Falimentul City Insurance a generat pierderi de 740 de milioane de lei.

Falimentul Euroins a condus la cereri de plată de aproximativ 2,19 miliarde de lei.

În total, în 10 ani, Fondul de Garantare a Asigurărilor a trebuit să plătească aproape un miliard de euro pentru a acoperi incompetența crasă sau corupția conducerii Autorității de Supraveghere Financiară. Și, în loc ca instituțiile din Justiție să verifice această realitate brutală, unii dintre responsabili au fost chiar promovați în funcții pe mai departe.

În acest moment, piața asigurărilor RCA este în pragul unui nou colaps. Pe de o parte, au intrat companii europene care nu au nici măcar birouri în România. Axeria Iard, Hellas Direct, Eazy sau DallBogg se îndreaptă spre 50% din piață, dar nu au infrastructură fizică în România. Mai mult, service-urile se plâng că nu își primesc banii pentru reparații. Suntem în situația în care o piață de două miliarde de euro, anual, este, pur și simplu, lăsată de izbeliște. Pe de altă parte, tarifele RCA au crescut cam cu 30% de la momentul eliminării așa-zisei plafonări decise în guvernarea catastrofală Ciolacu - PSD - PNL. Am ajuns în situația în care polița RCA este mai scumpă în România decât în Germania, Italia sau Franța.

ASF este o instituție care joacă după regulile scrise de companii și în cazul pensiilor private. Legea scrisă de administratorii de pensii Pilon II și Pilon III, prin care se limitează accesul românilor la banii cu care au contribuit la fonduri, este un motiv suficient pentru care actuala conducere a ASF ar trebui demisă și instituția deparazitată.

În continuare nu există nicio limitare a comisioanelor percepute de administratori sau un target privind performanța investițiilor realizate de aceste fonduri. ASF a avut aproximativ 20 de ani la dispoziție să construiască aceste mecanisme, dar a refuzat cu obstinație, ceea ce trădează reaua-credință a celor numiți în aceste funcții de PSD, PNL, USR și UDMR la conducerea instituțiilor, în acest timp.

Toate aceste lucruri s-au întâmplat în timp ce salariul mediu net în cadrul ASF a ajuns la 13.562 de lei net, echivalentul a 2,44 salarii medii nete pe economie, aferente lunii iunie 2025.

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei este dovada supremă că, uneori, instituțiile statului român subminează în mod deschis economia națională.

România produce mai multă energie electrică decât consumă și este aproape independentă din perspectiva consumului de gaze naturale, devenind, în anul 2024, cel mai mare producător din Uniunea Europeană. Cu toate acestea, avem al patrulea cel mai ridicat preț la energie electrică din Uniune. În anumite momente, chiar cel mai mare. De la momentul liberalizării facturilor la energie electrică, atunci când s-a renunțat la sistemul subvenționat menit să asigure perpetuarea la putere a partidelor vechi, facturile au crescut de peste două ori: de la 0,68 lei per kWh la 1,5 lei per kWh. În cazul gazelor naturale, în luna februarie 2025, s-a plătit cu 44% mai mult decât media Uniunii Europene.

Deși este evident că există distorsiuni grave pe piața energetică și că participarea României la Piața Unică Europeană a generat costuri majore, iar exporturile către Republica Moldova și Ucraina, la prețuri mici, au generat dezechilibre, ANRE susține, în pozițiile oficiale, că este normal ca lucrurile să se întâmple așa.

S-a ajuns aici și din cauza unui mix energetic toxic, nu doar tolerat, ci chiar încurajat de la nivelul ANRE. Renunțarea la termocentrale și încurajarea aproape exclusiv a surselor regenerabile a condus la situația în care plătim uneori pentru a exporta energie electrică în momentele cu soare sau când bate vântul, pentru ca noaptea și iarna să importăm la prețuri și de o mie de ori mai mari decât cel la care exportăm. În cazul gazelor naturale, în 2024, s-au produs 7,56 milioane tone echivalent petrol. Ceea ce indică o scădere a producției cu aproximativ 7% față de 2019, când România a produs 8,07 milioane tone echivalent petrol. Așa se face că, în iarna anului trecut, țara noastră a fost chiar pe punctul de a rămâne fără gaze naturale - motiv pentru care au fost formulate plângeri penale privind raportările false - dosare care, însă, nu s-au finalizat nici până în acest moment.

În ultimii doi ani, tariful de distribuție a gazelor naturale a crescut de la 32 lei/MWh la 69 lei/MWh. Din iunie 2024 și până acum, tariful pentru serviciul de sistem a urcat de la 3,67 lei/MWh la 12,79 lei/MWh, devenind, practic, de patru ori mai mare.

Depozitele de gaze autohtone sunt, în prezent, pline doar în proporție de 71%, un volum cu 15 puncte procentuale mai puțin decât

în aceeași perioadă a anului trecut, când gradul de umplere era de 86%, în condițiile în care Transgaz estimează o creștere a consumului cu 14% iarna aceasta. Experții semnalează că, foarte probabil, în iarna 2025 - 2026, România va fi nevoită să importe gaze inclusiv din Ungaria, o țară care nu dispune de astfel de zăcămintele.

Mai grav este că, la nivelul ANRE, nu există nicio strategie de gestionare a momentului în care se va renunța la plafonarea prețului la gaze naturale, prevăzută pentru 1 aprilie 2026. Perspectiva este ca facturile să se tripleze, ajungându-se, astfel, la situații similare precum la sfârșitul anului 2021 și începutul anului 2022.

În aceste condiții, soluția normală și firească în cazul ANRE ar fi fost înlocuirea întregii conduceri și organizarea unor concursuri în care să fie numiți oameni exclusiv pe criterii valorice, așa cum, de altfel, se precizează în O.U.G. nr. 109/2011.

Nu există nicio justificare a eșecurilor repetate ale Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, câtă vreme salariul mediu net la nivelul instituției este de 18.635 de lei, de trei ori și ceva mai mare decât media pe economie.

În ceea ce privește Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, după episodul controversat al vânzării licențelor 5G, instituția și-a modificat substanțial scopul.

ANCOM funcționează total în afara regulilor de guvernare corporativă, cu personal supradimensionat, aproape în exclusivitate capturat politic și atribuții folosite tot mai des pentru limitarea libertății de exprimare.

Pe de o parte, s-a întărit percepția de „sat de vacanță” pentru pile, cunoștințe și relații. Pe de altă parte, instituția a fost implicată în mai toate momentele derivei autoritariste ale actualei puteri.

ANCOM a devenit astfel unul dintre departamentele esențiale ale „Ministerului Adevărului”, așa cum este descris în Romanul „1984” al lui George Orwell. Nu degeaba au fost proțâpiți acolo Valeriu Zgonea, pe filiera PSD, și Pavel Popescu, pe relația PNL.

Astăzi, ANCOM tinde să devină un fel de „Poliție” atât a spațiului audiovizual, cât și a internetului. Oferindu-i-se tot mai multe pârgii de control, a ceea ce se discută în mass-media sau online, autoritatea este transformată, de la o instituție tehnică, al cărui atribut principal este ca piața telecom să funcționeze normal și să avem o infrastructură sănătoasă, într-un braț armat al cenzurii și al limitării libertății de exprimare.

Toate acestea se petrec pe mulți bani, în timp ce salariul mediu net în instituție a ajuns la 12.934 de lei, adică mai mult decât dublul salariului mediu net pe economie.

Concluzie

Am arătat, fără putință de tăgadă, că aceste instituții, menționate în Proiectul de Lege privind eficientizarea activității unor autorități administrative autonome, nu își respectă obiectivele pentru care au fost create. Ba chiar, în cele mai multe cazuri, acționează cu rea-credință împotriva interesului public, distorsionând piețele pe care ar trebui să le arbitreze.

Prezentul proiect de lege nu repară nimic din efectele negative produse asupra tinerilor antreprenori din turism și sport, cauzate de tarifele exorbitante ale energiei și costurile exagerate ale RCA-ului.

Din această perspectivă, modificările propuse de Guvernul Bolojan sunt o tentativă disperată de a perpetua acest *modus operandi* profund nociv pentru România.

Executivul nu vrea să reformeze ASF, ANRE și ANCOM. Din contră, Guvernul vrea să le salveze, încercând să creeze senzația publică falsă că lucrurile se schimbă în cele trei structuri. Ne aflăm în fața unei epidemii de incompetență și corupție la nivelul arbitrilor din sectoarele asigurărilor, pensiilor private, Telecom și energie. În locul unor schimbări de substanță care să ofere încredere românilor că sunt apărați, puterea politică merge pe logica *business as usual*, sperând să salveze privilegiile propriei clientele.

Tocmai pentru că, nici în al treisprezecelea ceas, Guvernul Bolojan nu înțelege necesitatea reformelor și cât de importantă este deparazitarea acestor instituții de politruci corupți și incompetenți, acest Executiv trebuie să fie demis.

Românii au fost înșelați prin promisiuni de echitate și reformă, dar au primit în realitate menținerea privilegiilor pentru aceleași personaje, și doar o simulare a schimbării.

De aceea avem cele mai mari prețuri la energie din Europa.

De aceea avem cele mai mari prețuri la polițele RCA din Uniunea Europeană.

De aceea se dau legi de confiscare a pensiilor Pilonul II și Pilonul III.

De aceea vor să-și construiască propria poliție a Internetului.

Având în vedere aceste aspecte, considerăm absolut necesară demiterea actualului Guvern prin moțiunea de cenzură!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:

Vă mulțumesc.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au stabilit ca dezbaterea și votul asupra moțiunii de cenzură să aibă loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de duminică, 7 septembrie 2025, ora 13.00, în conformitate cu dispozițiile art. 113 alin. (3) din Constituție și art. 94 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Stimate colege și stimați colegi,

La punctul patru al ordinii de zi este înscrisă prezentarea moțiunii de cenzură inițiată de 126 de deputați și senatori – 5MC/2925, ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului asupra Proiectului de Lege pentru stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative – PL-x 246/2025, în ședință comună, în data de 1 septembrie 2025.

Dau cuvântul, pentru prezentarea moțiunii, doamnei deputat Ramona Bruynseels.

Doamna Ramona-Ioana Bruynseels:

Mulțumesc, domnule președinte.

Dragi colegi,

Voi citi, în continuare, moțiunea de cenzură intitulată „Oprîți sărăcirea românilor! Tăiați de la voi, nu de la ei!”.

Guvernul Coaliției PSD-PNL-USR-UDMR-Minorități a dovedit că și-a epuizat toate resursele politice, a rămas fără soluții și a ajuns la capătul drumului. Trebuie demis astăzi, pentru a evita ca acesta să producă în continuare daune iremediabile României.

Coaliția Bolojan - Mandate obținute prin minciună electorală

Cabinetul Bolojan implementează măsuri care nu au fost niciodată prezentate românilor - nici în campania electorală, nici la învestirea Guvernului. Această situație reprezintă cea mai amplă operațiune de înșelătorie electorală din istoria modernă a României.

Programele, pe baza cărora alegătorii au votat partidele Coaliției, nu conțineau niciuna dintre măsurile devastatoare adoptate ulterior: reducerea cu 70% a sumelor retrase din Pilonul II la pensionare, majorarea TVA și a accizelor, impunerea CASS pentru coasigurați și pensionari, reducerea plafonului pentru microîntreprinderi, supraîncărcarea cadrelor didactice, scăderea indemnizațiilor pentru concediile medicale, creșterea de 500 de ori a capitalului minim pentru societățile comerciale, majorarea impozitelor pe dividende și pe proprietate.

În loc să anunțe onest aceste măsuri, când au mers în fața românilor să le ceară votul, partidele Coaliției au făcut promisiuni demagogice pe care nu intenționau să le respecte: menținerea cotei de TVA la 19%, plafonarea prețurilor la alimente și energie, scutirea de CASS pentru familiile cu copii, reducerea CAS pentru activități independente, scăderea impozitării salariilor.

Paradoxul este tragic: patru partide care promiteau reduceri de taxe au generat în schimb creșteri masive. Coaliția reinventează matematica - pentru prima dată în istorie, patru scăderi dau o sumă mai mare!

Din aceste motive, Guvernul Bolojan duce lipsă, cu desăvârșire, de legitimitate pentru a pune în aplicare măsurile propuse.

Impunerea măsurilor antipopulare prin asumarea răspunderii Guvernului, fără dezbateri parlamentară, este un act samavolnic și antidemocratic

Asumarea răspunderii pe cinci proiecte odată este un record european, dar nu unul de care să ne mândrim. Guvernul a „reinventat” democrația: parlamentarii aplaudă, iar Executivul legiferează. Rămân întrebările: dacă Guvernul face legile, ce mai fac parlamentarii? Și când se mai ocupă Guvernul de administrarea țării?

Separarea puterilor în stat, principiul fundamental al democrației, a fost înmormântată de Coaliție. Parlamentarii au fost aleși să facă legi, nu să fie figuranți.

Ironia situației: Guvernul are majoritate parlamentară confortabilă, deci își poate adopta proiectele prin proceduri normale.

Totuși, de două ori în două luni recurge la angajarea răspunderii. Explicația? Teama de dezbateri, frica de propriii cetățeni care ar putea descoperi adevărul despre măsurile absurde și antipopulare.

Vârful iresponsabilității: Bolojan amenință că România intră în incapacitate de plată dacă nu se adoptă pachetul fiscal. Declarația făcută la Bloomberg - cea mai mare agenție economică din lume - a subminat bonitatea țării, a speriat investitorii și a crescut dobânzile la titlurile de stat în doar câteva zile. Premierul nostru face marketing negativ pentru România, pe plan internațional. Un adevărat patriot! Dar al cărei țări?

Astăzi sunt șase, mâine sunt cinci. Bâjbâială și haos - noile strategii de guvernare

Guvernul Bolojan navighează prin ceață fiscală fără busolă. Ar avea cineva încredere într-un șofer care nu știe unde merge, dar insistă că va ajunge la timp?

Principiile fiscale? Inexistente. Cu cât cresc veniturile? Cu cât se reduc cheltuielile? Care este proporția? Mister! Pare că miniștrii aruncă cu săgeți în tabloul bugetar și speră să nimerească ținta. Este oare acesta un cadru pentru dezvoltare și reducerea decalajului față de Uniunea Europeană? Sau doar expresia unei derute administrative și a unei panici de proporții? Răspunsul pare evident.

Întrebarea esențială: cum am ajuns aici? Cine sunt responsabilii pentru supracontractarea proiectelor, pentru pierderea banilor din PNRR și pentru supraevaluarea fantezistă a veniturilor bugetare?

Cine sunt arhitecții bugetelor nerealiste și ai strategiei fiscale dezastruoase? Cine a propus Comisiei Europene corecția pe șapte ani a deficitului - un plan care seamănă cu o pedeapsă pentru incompetență cronică? Să iasă în față și să dea explicații în fața românilor!

Fiscalitate pe repede înainte: românii plătesc, multinaționalele mulțumesc

Noi, partidele de opoziție, ne opunem măsurii de mărire a taxelor prin taxarea vehiculelor grele după distanțele parcurse și geolocalizarea lor sub acest pretext.

Guvernul insistă să crească taxele pe spatele românilor, mascând sub pretexte „verzi” o nouă povară fiscală. Se propune taxarea vehiculelor grele pe baza distanțelor parcurse și a geolocalizării, lovind direct transportatorii români - un sector care aduce peste cinci miliarde de euro anual economiei. Ca și cum RCA-ul, deja împins la cote insuportabile de falimentele companiilor de asigurări tolerate de Guvern, nu ar fi fost suficient.

Taxarea după kilometri parcurși și invocarea principiului „poluatorul plătește” pare o glumă neinspirată: directivele europene sunt aplicate selectiv, doar când încurcă firmele românești. Tot cu aceeași lipsă de logică, Guvernul vrea să majoreze taxele și impozitele locale, încălcând autonomia și subsidiaritatea. În Italia, spre exemplu, deținerea unei locuințe este considerată un drept fundamental, de aceea impozitul este zero. La noi, Guvernul vede casa românului ca pe o „vacă de muls” pentru buget.

Iar „consolidarea bugetelor locale” e doar un pretext: adevărata problemă este incompetența Guvernului, care a renunțat la șapte miliarde de euro din PNRR. În schimb, impozitele persoanelor fizice cresc, dar marile rețele comerciale scapă basma curată, deși sufocă micile afaceri și comunitățile.

Sușținem principiul egalității în materie fiscală și condamnăm favorizarea de către Guvern a marilor corporații

Guvernul Bolojan pretinde că adoptă aceste măsuri fiscale, cu scopul reducerii deficitului bugetar excesiv, însă, în fapt, acționează în sens contrar, reducând veniturile colectate la buget prin favorizarea marilor corporații străine.

Dând dovadă de cinism și lipsă de respect față de români, pe care îi impozitează nemilos, Guvernul a hotărât să mențină impozitul minim pe cifra de afaceri pentru firmele cu cifră de afaceri de peste 50 de milioane euro, dar să permită companiilor multinaționale să deducă o sumă de până la 1% din cifra de afaceri din profitul impozabil, prin tranzacții cu terți afiliați. Practic, astfel se legalizează „optimizarea fiscală” în limita a 1% din veniturile companiilor multinaționale. În schimb, companiile românești cu cifră de afaceri de peste 50 de milioane de euro vor rămâne să suporte integral povara IMCA, neavând cum să practice și ele „optimizarea fiscală”. Se creează, astfel, o discriminare a patronatului român în favoarea patronatului străin!

Practic, Guvernul Bolojan propune o măsură nemaîntâlnită în lumea civilizată: legalizarea evaziunii fiscale. Executivul va

permite corporațiilor străine să ascundă profitul, să recurgă la optimizarea fiscală pentru până la 1% din cheltuieli.

Vor fi scutite de controlul fiscalului cheltuieli precum consultanța, managementul și drepturile de proprietate intelectuală.

Este doar praf în ochi și încă o dovadă că proiectele Guvernului sunt scrise în birourile corporațiilor, iar Guvernul Bolojan nu joacă decât rolul de livrator, livrator care aduce comenzile direct în Parlament.

Mai mult, dintre metodele prin care se realizează optimizarea fiscală, Guvernul a omis șmecherește tocmai cheltuielile cu dobânzile, care reprezintă 65% din totalul sumelor optimizate. Firmele-mamă „împrumută” filialele din România cu dobânzi exagerate, fără legătură cu nivelul pieței, iar aceste dobânzi sunt considerate cheltuieli și deduse din profit.

Se susține că aceasta „este o măsură de combatere a abuzurilor”, însă, fără includerea cheltuielilor cu dobânzile, măsura devine pur decorativă.

În același context, menționăm că practica împrumuturilor intra-grup, nefastă pentru economia națională, își va continua efectele distructive din cauza Guvernului care o ignoră. Se distorsionează grav piața bancară din România, prin concurența neloială a creditelor de la firma-mamă și, tocmai de aceea, avem un nivel de capitalizare a pieței demn de o țară subdezvoltată. Noi vrem ca aceste mari companii străine să se finanțeze de pe piața românească, nu prin credite intra-

grup, ci vrem să se listeze la Bursa de Valori București, din moment ce fac mari profituri în România.

Măsurile menționate mai sus, cosmetizarea optimizării fiscale, încalcă un principiu fundamental al fiscalității, prevăzut în Codul fiscal, și anume „neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin”. De asemenea, se încalcă un principiu fundamental al Pieței Unice Europene, și anume nediscriminarea firmelor după țara de origine a capitalurilor. Este evident că este favorizat capitalul străin, în dauna celui românesc.

În Austria, deductibilitatea este condiționată de audit fiscal extern. În Finlanda, plafonul este, într-adevăr, de 2%, dar cu un regim compensatoriu pentru companiile locale. În România, însă, se creează un avantaj competitiv nejustificat, încălcându-se principiul neutralității fiscale, prevăzut de Pactul de stabilitate și creștere.

Mentalitatea Guvernului Bolojan, dar și a celor care l-au precedat, în privința tratamentului diferit aplicat firmelor românești, respectiv corporațiilor străine, este ilustrată perfect de modul de aplicare a impozitului pe cifra de afaceri. Pe de o parte, guvernanții au susținut că este prea mic impozitul de 1% pe cifra de afaceri, aplicat microîntreprinderilor românești, și l-au majorat la 3%, respectiv l-au transformat în impozit pe profit de 16%. În același timp însă, consideră că același impozit de 1% pe cifra de afaceri aplicat corporațiilor străine este prea mare și vor să îl elimine.

Sușținem mediul privat de afaceri, microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii supuse atacului guvernamental

Considerăm că măsurile de reglementare în domeniul societăților comerciale nu au legătură cu obiectivul declarat al Guvernului, de reducere a deficitului bugetar excesiv, ci reflectă lipsa de grijă și chiar ostilitatea Guvernului față de mediul privat, și mai ales față de mediul românesc.

Considerăm că majorarea, de la 1 leu la 500 de lei, a capitalului social minim al unei societăți comerciale nu are nicio rațiune economică și vizează, în realitate, îngreunarea înființării de noi firme românești, respectiv desființarea a numeroase firme deja înregistrate.

Inițiatorii susțin absolut greșit și fără temei că „măsura profesionalizează antreprenoriatul”. Le recomandăm să se pună la punct cu tendințele de la nivel european, unde capitalul minim de înființare a unei societăți este unul simbolic, de un euro sau chiar zero. Și asta pentru că profesionalismul vine din formarea adecvată și din buna reglementare, nicidecum din barierele financiare artificiale.

Și, că tot vorbim de profesionalism, în prima formă anunțată de ministrul de finanțe toate societățile comerciale trebuiau să-și majoreze capitalul social până la minim 8.000 de lei, după care, în proiectul legislativ, se prevede creșterea capitalului social pe praguri. Câtă coerență, nu?

În cazul acestei propuneri aberante nu putem decât să credem că ea v-a fost recomandată de băncile cu capital străin, ea neavând

nicio legătură cu combaterea evaziunii fiscale, așa cum pretinde Guvernul. Altfel, nu vedem cine altcineva beneficiază din aplicarea ei!

Același scop este vizat și de propunerea de conversie obligatorie în acțiuni a creanțelor deținute asupra societății de asociați/acționari la societățile unde activele nete sunt mai mici de jumătate decât valoarea capitalului social subscris.

Digitalizare cu forța, folosind bâta fiscală

Suntem împotriva obligativității plății cu cardul pentru toți comercianții, indiferent de cifra de afaceri. Această măsură nu înseamnă modernizare, ci restrângerea drepturilor românilor și un pas spre control total asupra populației. Pentru micile magazine, mai ales cele din sate, instalarea unui POS nu este progres, ci este o cheltuială inutilă și o șicană birocratică.

Argumentul că se combate evaziunea este fals: firmele vizate au cifre mici de afaceri, plătesc impozit pe microîntreprindere și nici nu colectează TVA sau plătesc accize. Cinismul Guvernului este și mai evident, acolo unde nici nu există infrastructură bancară sau bani pe carduri - iar oamenii încă mai cumpără „pe caiet”.

Digitalizarea, da, este necesară, dar se face prin infrastructură și educație, nu prin amenzi și impuneri. În Polonia, POS-ul devine obligatoriu doar după un anumit prag, iar extinderea vine natural, ca avantaj competitiv, nu ca intruziune fiscală. În schimb, Guvernul Bolojan merge pe principiul „toți românii sunt evazionști până la proba contrară” și vrea cont bancar obligatoriu pentru orice PFA sau

mică afacere. O viziune nedemocratică, care dovedește nu grija față de cetățeni, ci disprețul față de cei mai săraci dintre ei.

Măsura obligativității contului bancar arată nu doar lipsă de respect față de cetățeni, ci și necunoașterea realității. Ministrul Finanțelor a jonglat cu cifre aberante - de la 700.000 de firme fără cont, la „doar” 462.000, majoritatea inactive. Rezultatul? Niciun ban în plus la buget, doar noi șicane pentru românii care muncesc cinstit.

Un meseriaș dintr-o zonă fără infrastructură bancară va fi pus pe drumuri doar pentru a-și deschide cont. Și mai ridicol, prestatorii casnici - cei care, conform Legii nr. 111/2022, sunt plătiți prin tichete deja fiscalizate - ar trebui să își facă și ei cont bancar ca să poată să spargă lemne, să spele geamuri sau să plimbe câinii. Digitalizare marca Guvernul Bolojan: adică birocratică, inutilă și departe de viața reală.

Problema CASS-ului: când jaful e protejat, plătesc independenții

Respingem majorarea plafonului pentru plata CASS la veniturile din activități independente, de la 60 la 72 de salarii minime. Dacă banii lipsesc la Casa Națională de Asigurări de Sănătate, soluția nu este impozitarea excesivă a celor care muncesc pe cont propriu, ci oprirea jafului. Cheltuielile instituției au crescut de la 10 miliarde de euro, în 2021, la aproape 18 miliarde, în 2025, fără ca cineva să închidă robinetele prin care se scurg banii.

Peste 380.000 de profesioniști - medici, avocați, arhitecți, antreprenori - vor fi loviți direct. Pentru un venit anual de aproximativ

300.000 de lei, contribuția crește, de la 24.000 de lei, la aproape 30.000 de lei. Fără deduceri, fără facilități, fără compensații. Practic, Guvernul cere mai mult, dar oferă exact nimic.

Ne-am obișnuit să auzim lozinca „toți trebuie să contribuie egal”. Numai că echitate nu înseamnă uniformitate. În Franța și Germania, contribuțiile sunt plafonate rezonabil, proporțional cu activitatea. În România, Guvernul preferă să penalizeze conformarea voluntară și să lovească tocmai în clasa de mijloc.

Există și o explicație mai puțin declarată: marile firme internaționale de consultanță și avocatură își doresc eliminarea concurenței locale. Iar Guvernul Bolojan le face treaba mai ușoară, punând presiune fiscală pe profesioniștii independenți români. Deficitul bugetar e doar un pretext, adevărata „gaură neagră” rămân miliardele pierdute în sistemul de sănătate.

Reintroducerea taxelor pentru serviciile consulare - pedeapsă pentru votul românilor din diaspora

Introducerea de taxe pentru serviciile consulare este o pedeapsă aplicată românilor din diaspora. Înscrierea unui certificat de naștere emis de autorități străine va costa 90 de euro. Întrebarea e simplă: ce face un părinte din Italia sau Spania care nu are această sumă? Își lasă copilul doar cu cetățenie străină, pentru că România îl taxează înainte de a-l recunoaște? Cât valorează un nou cetățean român pentru statul român? Se pare că mai puțin decât taxa de la consulat. Oricum, Guvernul Bolojan pare mai preocupat să aducă

„cetățeni noi”, prin Pactul pentru migrație și azil, decât să păstreze legătura cu propriii români.

Aceeași atitudine punitivă se regăsește și în Pachetul fiscal 2, care lovește firmele inactive - multe având ca asociați români plecați la muncă peste hotare. Procedurile accelerate de radiere, obligația retroactivă de a depune 500 de lei sau 5.000 de lei pentru capitalul social și amenzile aplicate pentru „încălcări” inexistente la momentul respectiv sunt încă o formă de persecuție. Practic, Guvernul nu îi așteaptă acasă pe românii plecați, ci le închide firmele și le lasă facturi la întoarcere.

O altă măsură contraproductivă: majorarea impozitelor pe autoturismele vechi

Creșterea taxării autoturismelor vechi este o măsură eminamente antisocială, care ignoră faptul că oamenii nu au nicio perspectivă de a achiziționa mașini noi, în condițiile ostile ale creditării bancare și ale înghețării veniturilor, și așa limitate și insuficiente.

Aceste măsuri sunt prezentate ca fiind motivate de „nevoia de eficiență”, dar se ignoră adevărul că eficiența nu înseamnă excludere. Reforma nu se face prin eliminare, ci prin susținere.

Avizul Consiliului Economic și Social exprimă rezerve majore și este puternic influențat de participarea unor entități corporatiste aflate în conflict de interese, fiind, în schimb, complet exclusă de la consultări Camera de Comerț a României, fiind ignorate opiniile Consiliului Fiscal, ale sindicatelor și ale mediului academic.

Se afirmă că „a fost realizată consultarea”, însă consultarea nu înseamnă bifarea unei întâlniri, înseamnă ascultarea, analiza temeinică, integrarea opiniilor și respectarea expertizei.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Această moțiune nu este despre un partid sau vreo doctrină. Este despre o viziune. Viziunea noastră este alternativă la cea pe care o criticăm azi, nu este despre un stat care taie, demolează, ci despre unul care construiește, care caută și ajută succesul celor ce vor cu onestitate să-l atingă. Este despre o fiscalitate care nu pedepsește, ci echilibrează. Despre o reformă care nu exclude, ci consultă, implică și responsabilizează.

Guvernul Bolojan promovează, din păcate, un proiect de lege care penalizează munca și inițiativa economică, favorizează optimizarea fiscală corporatistă, ignoră angajamentele europene, principiile constituționale și legile naționale, subminează încrederea în sistemul de pensii și în capacitatea statului de a se finanța.

Nefiind mandatat de nimeni să aplice aceste măsuri, ele nu au fost supuse dezbaterii parlamentare, nu au fost consultați partenerii sociali și nu au fost respectate principiile constituționale ale statului de drept. Da, unele măsuri sunt urgente și necesare, dar urgența nu justifică abuzul de procedură. O reformă fiscală nu se face prin angajare, ci prin dezbateri, cu grijă și responsabilitate față de efectele ei multiple și majore.

Chiar și prevederile Codului fiscal privind predictibilitatea sunt flagrant încălcate, precum și obligațiile europene: art. 4 din

Directiva nr. 2011/85/UE - transparență și consultare; art. 17 din Carta drepturilor fundamentale privind dreptul de proprietate; Pactul de stabilitate, cu deficit de sub 3% din PIB. Comisia cere consolidare fiscală graduală, nu prociclicitate și penalizare socială.

Vă cer ca, înainte de a vă exercita votul, să vă proiectați imaginea alegătorilor care așteaptă cu disperare de la noi, și de la nimeni altcineva, soluția salvatoare. Oameni care poate mai au o ultimă speranță legată de ce vom vota noi, aleșii lor, aici.

Astăzi, și ca urmare a guvernărilor iresponsabile de până acum, doar doi din zece români așteaptă liniștiți venirea iernii, având asigurate lumina și căldura propriei locuințe, hrană destulă și sănătoasă pentru copiii și vârstnicii din familiile lor, o școală, un spital și un loc de muncă stabil și bine plătit. Alte câteva milioane așteaptă să pună capăt pribegiei lor, întorcându-se în țara în care s-au născut. Ceilalți se uită cu stropul de speranță care le-a mai rămas la ce vom vota noi, aleșii lor, acum și aici.

Proiectul de lege, care sperăm să fie respins, este unul care nu aduce nicio urmă de speranță, care nu rezolvă nimic, nici măcar neajunsurile contabil-bugetare ale Guvernului, și este un proiect care este așteptat cu groază de cei care ne-au trimis aici. Va fi întâmpinat doar cu revoltă și cu ură, va fi imprevizibil, ca amploare și efecte, și va aduce dezbinare în societate.

Vă cerem, așadar, să votați în favoarea moțiunii de cenzură! Pentru echitate și pentru prosperitate! Pentru democrație! Pentru țara noastră, doamnelor și domnilor!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:

Vă mulțumesc, doamnă deputat.

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului au stabilit ca dezbaterea și votul asupra moțiunii de cenzură să aibă loc în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din ziua de duminică, 7 septembrie 2025, ora 13.00, în conformitate cu dispozițiile art. 113 alin. (3) din Constituție și art. 94 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Ordinea de zi fiind epuizată, declar închisă ședința comună de astăzi a Camerei Deputaților și Senatului.

Vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 12.26.